

אושר לעצמך או אושר כחוליה בשרשרת החיים.

איחולים בשמו של אלוהים. אני מביאכם את ברכות האל.

יקירי, רוחות עולם האל אינם רוצים אלא לעזור לכם להתפתח רוחנית -- לאושר, הרמוניה ואור. הרוחות של אלוהים מנסות ללא הרף להשיט ידיו לעזרה ולהביאכם אל מעבר למכשולים עמם אתם מתמודדים בנתיב זה, בהתפתחותכם הרוחנית לעבר שלמות. עם זאת, אנו יכולים לעזור בלבד, איננו יכולים להכריח. תחילה עליכם לרצות להגיע לשלמות, ולפתוח את הדלת באמצעות רצייתכם. רק אז תתפסו עזרה זו כמציאות מוחשית וכך תתגבר הרגשת הביטחון שלכם ויועמק האמון שלכם במציאות ובאמת של עולם רוחות האל. לעתים קרובות מדי אין בני האדם שמים ליבם לרוחות השמימיות שסביבם וכך אינם רואים, שומעים ומרגישים את אלו המציעים להם את עזרתם. גם אם הם מאמינים עקרונית בקיומם של אלוהים ושל עולמות הרוח, הם אינם חושבים שיש להם השפעה על חייהם האישיים עם כל בעיותיהם. כך הם סוגרים את הדלת ועלולים להמשיך ללכת בנתיב שגוי. הליכה בכיוון שגוי מתחילה לעתים קרובות בבחירה טריוויאלית לכאורה, אבל ככל שמתרחקים מנקודת הבחירה, כך סוטים לדרך ללא מוצא ממנה קשה יותר ויותר למצוא את הדרך החוצה.

גם כשאנשים אוהבים את אלוהים ורוצים בטוב, לעתים קרובות כל כך אינם רואים בתוך עצמם את הגורם המכריע בהתפתחותם ובהגשמתם. מה שנראה כפרט שולי, הוא לעתים קרובות השורש של כל הזרמים שאינם בריאים בנפש. אינכם מזהים אותו כי אינכם מוכנים להתעורר להשראה המגיעה מהרוחות האלוהיות. תמיד נוח יותר להישאר בדרך הישנה. התוצאה היא עצב או חוסר שביעות רצון מהחיים; אינכם מבינים מדוע, אבל לעתים קרובות מאוד זו הסיבה, חברי היקרים.

משימתי היא לתת לכם רמזים, לעורר אתכם. מי יתן וכל אחד מכם ישמע מה שחל עליו באופן אישי -- אך גם לזאת צריכה להיות נכונות. רק כאשר אתם מרגישים זאת, אתם יכולים לספוג ולהטמיע חומר זה.

כשבני אדם מציבים לעצמם מטרה, בין במודע או רק באופן רגשי, ומטרה זו היא אנוכית, לעתים קרובות לא יהיו מסוגלים להגיע לאשר הם רוצים. גם אם יגיעו, ההשפעה והסיפוק מכך יהיו חולפיים; הם יתיבשו, יהפכו רדודים, ויתמוססו לבסוף. אם אתם רוצים אושר לעצמכם בלבד, לא תהיו מאושרים. סביר שתאמרו, "כמובן שאיננו רוצים אושר לעצמנו בלבד. נשמח מאוד לראות גם את חברינו בני האדם מאושרים". אבל יש הבדל גדול אם זו מחשבה מזדמנת ומלאכותית למדי בלבד, מחשבה הנוצרת מתוך תחושה של חובה, או אם השאיפה חודרת את כל ישותכם. כל אחד מכם יכול להסתכל פנימה ולברר עד כמה באמת עמוקה השאיפה. כי גם כאן אתם יכולים לרמות את עצמכם; גם כאן אתם יכולים לרצות משהו מהמיינד מאחר שכבר למדתם דבר זה או אחר, אבל חלק אחר מאישיותכם, אותו אני מכנה העצמי הנמוך, מושך את רגשותיכם לכיוון אחר לגמרי. לחלק זה לא ממש אכפת מהאחר -- לא מבחינה רגשית -- אם כי מהמיינד אתם אכן מאחלים טוב לו או לה -- כל עוד אין זה עולה לכם בהקרבה אישית או במאמץ גדול -- וזה עצם העניין. כמעט כל אחד, למעט מי שעדיין ברמה נמוכה מאוד של התפתחות, תיאורטית ירגיש שמח, כשדברים טובים קורים

לאחר. אך גם אנשים מפותחים למדי, אם הם כנים, לעתים קרובות יזהו בקירבם מעט קנאה, או שמחה מרושעת במקצת על חוסר המזל של אחרים.

כמה רחוק נמצא כל אינדיבידואל במובן זה? האם מישהו מוכן לוותר על משהו למען האחר? שאלו את עצמכם: "האם אנו רוצים אושר למען עצמנו, או שזו ההתייחסות השנייה?" האם אתם יכולים לפנות לאלוהים ולאמר: "כמובן שאינני יכול לשטות בך, בדיוק כמו שאינני יכול לשטות בעצמי. נכון, אני רוצה להיות מאושר. אבל גם כשאיני יכול להשיג את האושר הזה, אני רוצה לשמור אותו בכך שאהפוך לחוליה מקשרת. מה שאני מקבל ממך, אני מבקש להעביר לאחרים בצורה כלשהי, גם אם עלי להקריב משהו לשם כך -- אולי לוותר על סיפוק האגו שלי. אנא הראה לי כיצד אני יכול לתת לאחרים כל מה שקבלתי ממך?" אם תשקיעו עצמכם בתוך מחשבה זאת שוב ושוב, עד שתשתרש בנפשכם, עד שתהפוך לצורה רוחנית כה רבת עוצמה שתחדור את כל ישותכם ברמה העמוקה ביותר של רגשותיכם, אז ימלאו התנאים. אז החוק הרוחני הפרטיקולרי יתבטא באמצעותכם, ואז תהיו מאושרים באמת, בדיוק בגלל שאושר האישי אינו עוד המטרה הסופית של מאבקכם. היינו ה- "אני" יותר על חשיבותו העצמית למען ה- "אתה". ואז תחפשו אושר לא רק בגלל שאתם רוצים בו; להיפך, המטרה תהיה להעניק אושר לאחר, לאחרים, והאושר שלכם יהיה רק תחנה בדרך, אם אפשר לומר כך.

האושר יינתן לכם, על מנת שתוכלו להעביר אותו הלאה. אז אכן תהפכו לחוליה בשרשרת, שזה הדבר היחיד הנדרש כדי לשמור את נהר האושר חי וזורם. כך הוא לעולם לא יתייבש. כל מה שניתן ע"י מי שמשמש כחוליה כזו יזכה לגמול פי מאה. אלוהים יראה לכם תמיד איך, באיזה אופן, האהבה, הידע והאושר שלכם יכול להיות מועבר לאחרים, אבל קודם עליכם להיות מוכנים לעשות כן. ואכן היום, מחר, בשבוע הבא, ובכל יום עליכם לקבל את ההחלטה להיות במוכנות; עליכם לכבוש במודע את התנגדותכם. אל תדחפו אותו לתת ההכרה. ואז עליכם לנסות לתרגם את המוכנות לפעולה. וכך יוכל החוק הרוחני להתחיל להגשים עצמו בכם.

הבה וכל אחד ואחד מכם יחשוב עכשיו על מאיזו ברכה מסויימת אתם נהנים. זה יכול להיות בריאות טובה, כוח רוחני, או האושר והביטחון של מערכת יחסים אוהבת; זה שונה אצל כל אחד ואחד מכם. כל אחד קיבל אוצר מיוחד מאלוהים. וברגע שהחלטתם, "אני כבר לא ארצה להיות המטרה האולטימטיבית, אלא דווקא חוליה בשרשרת", יוראה לכם כיצד אתם יכולים להעביר הלאה את מה שקיבלתם, וגם אתם תתוגמלו עשרות מונים, כי זה הוא החוק.

במקביל, לא תתייחסו למתנות ולאוצרות שלכם כמובנים מאליהם -- שזהו תמיד סימן להתייבשות רוחנית וגורם למתנותיכם לאבד את ברקן משום שהופר החוק של נתינה וקבלה. אם אתם חוליה חיה בשרשרת, כל אחת ממתנותיכם תחזיר לעצמה את הברק, והשמחה וההנאה שאבדו לכם, יוחזרו.

כמו לגבי אושר באופן כללי, כך גם לגבי כל אחד ממרכיביו, אליהם עשוי אדם להשתוקק: אהבה, חזקה, בריאות, חופש -- הכל. כל מה שאדם רוצה למען עצמו יימס, יקמול; כל מה שיבקש למען אחרים, כחוליה בשרשרת, יפרח וישגשג -- לעצמכם ולאחרים.

קחו, למשל, את האנשים הרבים שעוסקים בלהיות חופשיים. הם נמנעים מכל דבר שעלול לכבול אותם. אותו חוק חל גם כאן: מי שרוצים חופש לשם חופש, ימצאו עצמם כבולים ברמה הפנימית. מאידך, מי שחפץ בחופש להיות חוליה בשרשרת, ולממש משימה מיוחדת בתכניתו של אלוהים לישועה ועבור בני אדם אחרים, יפרח באופן חופשי מבלי להיות כבול בתוכו. מתן אנרגיה לקידום ההתפתחות מעלה של תודעה אנושית -- אדם זה יהיה חופשי לא רק ברמה חיצונית, אלא גם בפנימיותו. מי שהתאוו לחופש מתוך אגואיזם טהור, לרומם עצמם מעל אלוהים, ומבקשים חופש מהחוקים הרוחניים, הופכים פחות ופחות חופשיים; החופש המפואר יהפוך לעבדות ולבסוף הם

ימצאו עצמם בשלשלאות. מי שיכרתו ברית עם אלוהים וחוקיו, יעצימו שוב ושוב את החופש ואת עצמאותם. זהו חוק שאינו ניתן לשינוי או לביטול. חוקיו של אלוהים נבראו בחכמה ובאהבה, והמורדים בהם מתוך התרסה ובורות -- אם משום שאינם יכולים עדיין להבינם ואם משום שאינם רוצים לתפסם מסיבות רגשיות שאינן בריאות -- חייבים להפוך אומללים יותר ויותר בשל השעבוד הפנימי ההדוק שנוצר.

אנשים רבים שמורדים כנגד עוול אנושי אינם יכולים להבין, כי אלוהים צודק וכי ברוח מולך צדק מוחלט. צדק רוחני עושה שימוש באי צדק אנושי על מנת להביא לצדק אולטימטיבי.

יקירי, זה עשוי להראות כסתירה לכמה מכם, אך אין זה כך; המשוואה מתאזנת. אתן לכם דוגמה. הבה נניח שפושע שביצע כמה פשעים הצליח לחמוק בכל פעם. הוא צוחק לתוך זקנו, גם על טיפשותם של אנשים וגם על חוסר הצדק, שנראה שהוא לטובתו. ואז יום אחד הוא הוא נעצר על פשע שלא ביצע. אתה תמצאו שזה בדיוק סוג האדם שיצדק ביותר על חוסר הצדק שבעולם. הוא חמק ללא שריטה בכל הפעמים האחרות ועכשיו, כשהוא חף מפשע, הוא נאלץ לשלם. ככל שהוא עקשן, כך יוכל פחות להכיר בצדק הגדול השורר מעל לחוסר הצדק הקטן. הוא לא ירצה לראות זאת. אבל כך הוא נבחן. כי יהא זה קל מדי להכיר בצדק רוחני ובכל השלכותיו אם הקשר בין החטא ועונשו יהיה תמיד ברור כל כך. חוסר השלמות שבני אדם יצרו לעצמם חייב להיות התרופה, אם אפשר לומר כך, באמצעותה הם יכולים להחזיר את השלמות האבודה.

לו שרר צדק מוחלט על פני האדמה -- מה שבלתי אפשרי, שכן חוסר השלמות בא לעולם מתוך רצון חופשי וצריך להתגבר עליו באמצעות רצון חופשי -- היה זה פשוט מדי עבורכם בני האדם: האדמה לא היתה מצע למבחנים, והיה חסר משמעות לחתור להשגת מודעות גבוהה יותר. השגת מצב תודעה גבוה יותר היא החסד העליון, שהדלת אליו חייבת להיפתח על ידי הישות עצמה. אז אתם נבחנים באשר לשאלה האם אתם מוכנים לראות רחוק יותר, גם אם זה אומר לוותר על רצון עצמי, דווקנות, צדקנות עצמית וזרמים שליליים אחרים. גדולת בריאת האל ותפארתה נובעות בדיוק מכך שחוסר שלמות משמש כאמצעי להשגת שלמות, שעוול אנושי משמש לצדק אלוהי.

הדוגמא בה השתמשתי גסה; ובכל זאת היא חלה בדרך זו או אחרת על כולם. אם אתם רוצים לברר באמת אם זה כך במקרה שלכם, התובנה תינתן לכם, אם כי כמובן שאין זה קל לפגוש את עצמכם כה בכנות. לעתים קרובות עליכם לשלם עבור משהו שלא בצעתם -- אבל מה שעליו אתם משלמים באמת קבור בעבר. ניתן למצוא מהו רק על ידי זימון הרצון הפנימי באמצעות מדיטציה, גם אם הפעולה עליה עליכם לשלם עכשיו בוצעה בחיים קודמים, בתנאי שאתם אכן הולכים בנתיב זה של פיתוח וטיהור. תובנות מועילות ניתנות על ידי שמים כאות הערכה למאמצים הכנים, לענווה ולרצון הטוב שלכם.

יכול גם לקרות שלא תתבקשו לשלם על שורה של עבירות קטנות יותר. עולם הרוח מוכן לחכות ולראות אם תגיעו בעצמכם למסקנה שיש לשפר משהו באופייכם. אך אם אינכם מחפשים בכיוון זה, ההשפעה של אותן סטיות מוזנחות תושט עליכם באיבחה אחת; תצטרכו לשלם עבור כל הדברים הקטנים. זה עשוי להפוך זאת לקל יותר לעורר אתכם לעובדה שעליכם לשנות משהו בעצמכם. וכאן תיבחן שוב הגישה שלכם. האם תאמרו, "מעולם לא עשיתי דבר רע מספיק להצדיק כל מה שמגיע אלי עכשיו", או האם תניחו שאלוהים אינו יכול להיות לא צודק, ולכן תתחילו לחקור את מה בתוכם שצריך להתגלות. זו תמיד השאלה ותשובתכם עושה את כל ההבדל האם אתם עוברים את הבחינה או לא; זה יקבע את כיוון ההתפתחות שלכם.

זהו חסד מיוחד -- ואני בוחר מילה זו בכוונה -- כשאתם יכולים לשלם עבור הפרותיכם את החוק הרוחני באותם חיים ולא בגלגול הבא, שכן כך קל הרבה יותר לראות את

החוטים המחברים וכך להכיר צדק אולטימטיבי, אפילו כשמדובר בדרך עקיפה. חוויות כאלה תגרומנה לכם לחוש שיש קרקע יציבה תחת רגליכם ולכונן את אמונתכם הקבוע באלוהים. אבל, כפי שאמרתי, חסד ההכרה יכול להינתן לכם, גם אם אתם משלמים עבור משהו המגיע מגלגול קודם, בתנאי שאתם נחושים לחלוטין לבחור במודעות עצמית ובהיטהרות. בדרך זו יהיה לכם קל יותר ליצור הרמוניה במערכת היחסים שלכם עם אלוהים. והרמוניה עם אלוהים מביאה לאושרכם. אין זאת, כפי שנהוג להאמין, שמציאת האלוהים היא נתינה לו. אני אומר לכם כל זאת, כדי שתוכלו לחשוב על קשייכם ולברר באם אתם משלמים עבור משהו לו גרמתם בחיים האלה או בחיים קודמים. כך או כך, אתם עדיין יכולים למצוא בעצמכם את הזרעים; זו חייבת להיות אשמה מיוחדת בה יש להכיר ולטפל.

כאשר בני אדם משילים את גופם ונכנסים לתחום הרוח, רוב מה שאתם מכנים הלא מודע, הוא פתוח ונגיש. אף לא לאחד מכם, יקירי, גם לא לאלה שכבר התקדמו בנתיב זה או שאכן נמצאים במצב של ריפוי, יש אפילו שמץ של מושג על המציאות של לא מודע זה, שלעתים קרובות מפוצלת עמוקות לזרמים מנוגדים ופועלת כנגד השכל המודע. יתכן שחלק מהנמצאים בריפוי הבחינו בשמץ מזה. היתקלות בזרמים ובנטיות הלא מודעים לשעבר, מרגישה כאילו פגשתם בזר גמור החי את חייו שלו. נדרשים עבודה, משמעת ואימון להרגיש אל תוך זרמים אלה ולהכיר במדויק מהם. ההיתקלות בזר זה מעידה על התקדמות גדולה; יש לכם כל הסיבות לשמוח. שירו "הללויה גלורי", כי הקרב הראשון נוצח, הצעד הראשון לקראת איחוד האישיות שלכם נלקח. אל תיכנסו לדיכאון. מאוד חשוב לכל מי שמקווה להשיג בחיים אלו כמה שניתן, לא לדחות את המפגש עם הלא מודע, אלא להתמודד עימו עכשיו. כי לחלק הלא מודע של האישיות יש כוח עצום, וכוח זה טמון בהיותו לא מודע, כך שרק ההשפעות הנרחבות נראות לעין. אתם רואים את הסימפטומים אך לא מה גורם להם. זרמים אלה אינם יכולים להיות בשליטה כל זמן שאינכם מודעים להם.

זו טעות גדולה להאמין שאם אינכם מביטים בזרמים התת הקרקעיים, השפעתם תהיה פחות חמורה. אפשר, כמובן, להפעיל שליטה מסויימת על התבטאויותיהם החיצוניות, במשברים ובעימותים, אבל אין זה מספק, אתם כבר יודעים שכל מחשבה ורגש יוצרים צורות רוחניות של המציאות העילאית, גם אם אינכם יכולים לראותן. לצורות אלה השפעות מרחיקות לכת: במעגלים ההולכים ומתרחבים, פעולות יוצרות תגובות, שגם להן יש השלכות, כך שמתפתחת תגובת שרשרת ארוכה. אתם יכולים לשלוט בכמה מההתבטאויות החיצוניות ביותר של השרשרת הארוכה, אך, כפי שאמרתי, זה אינו מספיק. זרמי נפש מופרעים אינם ניתנים להשמה על מסלול נכון עד שחודרים עמוק אל מקורם בלא מודע.

השכל המודע רוצה את הטוב ורוצה לפעול נכון; חלק אחד של הלא מודע, העצמי הגבוה, גם שואף כלפי מעלה. אבל בכל אדם חלק אחר של אישיותו רוצה מה שרע ושקרי -- רע או שקרי זה אינו חייב להיות מהסוג הפלילי; הכל תלוי בהתפתחותו של האדם. התכונות השליליות של פרט מפותח יותר שוקלות כמו הנטיות הפליליות של פרט מפותח. דרישות עיוורת, בלתי אפשריות עלולות להסב לו כאב. הן אינן יכולות להתגשם, בחלקו משום שאינן ברות מימוש, ובחלקו כי הן פועלות בניגוד לשאיפות של העצמי הגבוה. הנטיות המנוגדות מתנגשות ומתישות את הנפש; הן יוצרות חוסר הרמוניה, ולעתים מחלה. מעל לכל, הן מונעות צמיחה רוחנית, או לפחות מעכבות התפתחות מקסימלית. לכן איני יכול להפציר בכם מספיק להקדיש את כל תשומת הלב שלכם לגילוי של הלא מודע: להכיר את הלא מודע, להפוך אותו למודע במדיטציה, בתפילה, בכל מאוכם. שאחרת אין התקדמות משמעותית, ותאלצו לחוות את הביטוי הפתוח וחסר ההפרעות של הזרמים הלא מודעים שלכם, כשתשילו

את גופכם. אז תהיו חייבים להיכנס לקונפליקט. תהא זו אכזבה, כי אנשים, עד שהם פוגשים את עצמם, מתוך אמונה שהם הרבה יותר מפותחים מאשר הם באמת, מניחים שרק מעשיהם נחשבים; אך רגשותיהם הם גם פעולות ויש להם השלכות מוחשיות באותה מידה. וגם, ההתפתחות של האישייות אורכת לעין שיעור יותר, וקשה יותר להשגה בעולם הרוח. אלוהים אירגן את החיים על פני האדמה כך שבמגוון של שלבי התפתחות, צמיחתכם הרוחנית מהירה יותר בסביבה של חוסר שלמות. עם זאת, קורה לעתים קרובות שמשתמשים ביותר גלגולים מאשר נחוצים כדי לתקן את הזרמים הבלתי מושלמים, העיוורים הלא מודעים; חלק מהחיים הארציים העתידיים, ניתנים למניעה על ידי מחויבות חזקה להתפתחות בהווה.

התפתחות האנושית התקדמה כה הרבה, עד כי לפחות מספר מסוים של אנשים מוכנים לגשת אל זרמי הנפש הנסתרים; לעוד אנשים יש היום הבגרות הנדרשת לחיפוש כזה. לכן אלוהים איפשר לאנושות לגלות תגליות על הנפש, על הלא מודע. למרות שהידע עדיין זעום, יותר ויותר יתגלה באשר לזאת. לא כל האנשים מוכנים, כמובן; על רבים עדיין ללמוד לסגל את פעולותיהם החיצוניות לחוקיו של אלוהים. הם לא יהיו מובלים לנתיב כגון זה. אין זה מקרה כשמישהו חווה הדרכה ברגעים מסוימים.

אנשים רבים מוצאים דרכם לפסיכיאטר, אבל רק כאשר הקונפליקטים הפנימיים שלהם הפכו כה גדולים עד שהם קורעים אותם לגזרים, כך שהם מרגישים אומללים ואבודים לגמרי. מי שכבר ברמה גבוהה יותר -- או שחושבים שכך הם -- צריכים ללכת בנתיבם מבלי להילכד במשברים גדולים באופן וולונטרי לחלוטין, כשהם נדלקים מהידיעה שהחיפוש העצמי הוא בלתי נמנע. מה שנראה כה קשה כאן, יהיה אף קשה יותר ויקח זמן רב יותר בעולם הרוח. ככל שתתחילו מוקדם יותר, כך יהא קל יותר. אל תשכנעו עצמכם שיתכן ומה שאני אומר אינו נכון וכי אז לקחתם את כל הצרות לשווא. לא, יקירי, מה שמישהו משיג מבחינה רוחנית לעולם אינו לשווא. אלה הערכים היציבים היחידים שלעולם לא יעלמו, הם יהיו שלכם לנצח.

ככל שתדחו את טיהור נפשכם, כך הזרמים שאינם בריאים יסתבכו בלא מודע, ויהיה קשה יותר להתירם. כל עוד אין מסתכלים על זרמים אלה באור התודעה, ממשיכים מדי יום, אפילו מדי שעה, לדחוף את אותן התגובות הרגשיות ללא מודע, כשהחדשות מוערמות על הישנות. חישוב על כל זאת, ושחררו עצמכם מרגשות ההתנגדות שלכם, שבודאי יעלו, לפחות בהתחלה. אל תאמינו לקול ההתנגדות; הוא מציע הסברים נחמדים לאינטלקט, שבמציאות, אינם אלא תחבולות להימנע מחיפוש עצמי. השתמשו ביכולת הביקורת שלכם לזהות את התירוצים שאתם נותנים בקלות רבה מדי, או את הכוונה לבטל את הבעיה בכללותה. שימו לב לתגובה שלכם כאשר אתם שומעים מילים אלו. איך אתם מרגישים כשאתם מאזינים להן? האם אתם מרגישים אי נוחות קלה, אולי במקום מאד נסתר, או אפילו ברור למדי? האם אתם רוצים להתנער מתגובות אלה במחווה מעורפלת כאילו אינכם צריכים לעשות את העבודה? הסתכלו אל תוך עצמכם, חברי. לאותם שבאמת מוכנים לקבל את ההחלטה לטהר נפשם תנתן עזרה בכך. היד העוזרת תהיה שם. ריפוי הנפש אינו צריך ואינו אמור להמשיך באותה דרך עבור כל אדם; לכן הדרך תעשה חלקה עבור כל אחד, כך שכולם יוכלו למצוא את הטוב ביותר לנתיבם.

אני רוצה לעבור עכשיו לנושא שכבר דנו בו כמה פעמים ונראה שהוא מבלבל חלק מכם. איך ומדוע יתכן שקיימים מושגים דתיים שונים כה רבים על פני האדמה? אתם חושבים, "כל אחד אומר דברים אחרים, חלק גדול מהם נמצא בסתירה ולכן אף לא אחד מהם יכול להיות אמיתי". חבריים היקרים, יש רק אמת אחת. תנו לי להסביר מדוע יש הבדלים בין המושגים האנושיים וכיצד יש להתבונן בהם -- ואיני כולל כאן טעויות שנפלו במושגים בגלל תשדורות פגומות. כמו שלכל דבר יש צורה וגשטלט ברוח, כך גם לאמת, כלומר, למצב האמיתי של דברים. הצורה בלתי ניתנת לשינוי, ועם זאת היא בזרימה מתמדת, כי הכל ברוח בתנועה מעגלית מתמשכת ורוטטת תמידית. דבר אינו סטטי, לא רגשות ולא נסיבות, שום דבר בכלל. תארו לעצמכם גלגל, בלתי ניתן לשינוי בצורתו הבסיסית, אבל מסתובב כל הזמן. במקומות

שונים ובזמנים שונים, לאחר שמלאו תנאים מסוימים, אנשים מרימים מדי פעם את הצעיף שמכסה אותו ורואים קטע קטן מהגלגל הענקי. אדם אחד, רואה בשלב מסוים פרט אחד מבעד לצעיף; אחר, בזמן אחר או במקום אחר, רואה משהו שונה לגמרי. התצפיות שלהם עשויות לעלות מדי פעם בקנה אחד אך לעתים קרובות הן לא, שכן הגלגל סובב, ומי שמרים את הצעיף עשוי לראות משהו שונה. תצפיותיהם עשויות להופיע לעתים כסותרות, כי לא ניתן לראות את החיבור בין חלקי השלם מבעד לצעיף. לו היה כל הגלגל גלוי לעין, חלקים סותרים לכאורה היו נראים כשייכים לשלם. אז האנושות נלחמת בגלל שהפרשנויות השונות שלהם נשמעות כאילו סתירות. במציאות אין זה כך. גם כאשר תפיסה דתית מכילה טעויות ברורות, ניתן למצוא את גרעין האמת עליו היא מבוססת.

לעתים קרובות אנשים ניגשים לכל הנושא הזה בגישה שאינה נכונה. הם מאמינים שלא יתכן שיש אמת מוחלטת, רק אמת יחסית, מסקנה שהם מבססים על ההצעות השונות שלהם מאחורי הצעיף. הם טוענים כי כל מה שקשור באלוהים ובבריאה הוא פחות או יותר עניין של דעה או טעם אישי. כל אמונה מכילה משהו יפה ואצילי, הם אומרים, ולכן כל העניינים האלה של אמונה הם סובייקטיביים ולא מוחלטים או אובייקטיביים. המסקנה, מבוססת הרגשות, היא שאין אמת רוחנית מוחלטת. במקום לנסות למצוא את האמת שניתן למצוא בכל מושג דתי, אנשים מבטלים את הכל, לפחות מבחינה רגשית, כאשליה, דמיון ועניין של העדפה. משמעות הדבר היא כי כל המושג של המוחלט, שיכול להתקיים ברוח בלבד, הופך מבוסס על תפיסה אנושית עם שגיאותיה, ומורם מעל לכל דבר אחר. אימוץ השגיאה הזו הופך אתכם לפסיביים, אינכם יכולים להסיר את הצעיף ולחוות באופן אישי את האמת. זה מתאפשר רק כאשר אדם משוכנע שחייבת להיות אמת מוחלטת מעל לאמת אנושית יחסית, וכשאתם נזהרים לא לשרבב את האמת האנושית היחסית אל תוך האמת הרוחנית המוחלטת, מה שבהכרח יסגור את הדלת לחווית האמת באופן אישי.

מבחינה זו אנשים יכולים להיות מחולקים לשתי קבוצות. באחת נאחזים באופן דוגמטי באוסף של אמונות מבלי לחשוב או לבחון את הרגשות כלפיהם, ולעולם לא יודעים מהו נסיון אישי עמוק של אמת. האחרת היא זו שהזכרתי קודם. היום היא רבה במיוחד, מורכבת בעיקר מאנשים מתקדמים אינטלקטואלית. הם טוענים כי דעותיהם אינן משוחדות, כי הם "שחררו" עצמם. אבל הם זורקים את האמת האלוהית, המוחלטת, המרגשת לנצח, הבלתי ניתנת לשינוי, לסל אחד עם הדוגמה האנושית, ובכך הם מאבדים את הקרקע המוצקה מתחת רגליהם. שתי הקבוצות מייצגות קיצוניות; שתיהן בשקר ושתייהן מחמיצות את העיקר. הקבוצה השנייה רחוקה מן האמת בדיוק כמו הראשונה, כן, ולעתים קרובות אף יותר מכך. עם כל הידע השטחי, האינטלקטואלי שלהם, הם למעשה המחפשים. אבל הם יכולים למצוא רק אם יפתחו קודם דלת בתוך עצמם, אולי דלת ללא מודע שלהם.

מהי "דת"? יש כה הרבה אי הבנה בעניין זה, ולעתים קרובות אתם להוטים להבטיח לעצמכם ולאחרים שאינכם "דתיים". אתם עושים את ההנחה המוטעית שלהיות דתי פירושו לדבוק באיזו עדה ולקבל בעיוורון דוגמה קיימת. דת פירושה "חיבור מחדש עם אלוהים", וכולם רוצים זאת, בין אם במודע או לא. כל געגוע שלא התגשם אינו אלא רצון לחזור לאלוהים, כלומר ל-"דת". ככל שאדם מודע יותר לרצון זה, כך בשלווה ובהרמוניה יזרמו זרמי הנפש. אנשים יכולים למצוא דרכם בחזרה אל אלוהים אפילו באמצעות קהילה עדתית, אם ההוראות שיקבלו שם יפעילו את כוחות נפשם ויפתחו את הדלת לחיפוש עצמי ובאמצעותו לתפיסה גבוהה יותר. זוהי מהותה של דת שאנשים יכולים לגלותה גם על ידי היצמדות לעדה דתית. שגיאות או סטיות קלות אינן משנות, במקרה זה הן פרטים בלבד. פרטים כאלה הופכים חשובים רק כאשר הם מעכבים את התקדמותו של האדם, בין במישרין ובין בעקיפין. וזה, לעומת זאת, תלוי במידה רבה באינדיבידואל.

עבור אחרים, הדרך חזרה לאלוהים אינה מובילה להצטרפות לעדה דתית, להם צריך להראות דרך אחרת. אבל בכל דרך שהיא, כל אחד זקוק לעזרה מבחוץ; עזרה זו מרכיבה את החומר ממנו הם חייבים לבנות את ביתם. אך "דת", כלומר, "חיבור מחדש עם אלוהים",

חיונית לכולם. אלוהים הוא מוחלט, אלוהים הוא אמת, ולכן האמת מעבר לטעויות אנוש גם היא מוחלטת. בני אדם יקבלו מהאמת ככל שהם יכולים להבין ולהטמיע על פי התפתחותם. עם זאת, לרבים היה ניתן לתת יותר משהם מקבלים -- אבל הם אינם רוצים זאת. הם עצלים מדי, או שאינם ממלאים אחר הדרישות מסיבה אחרת כלשהי. אבל לאלו שדופקים באמת, הדלת תיפתח.

שאלה: דיברת איתנו קודם על נתינת אושרנו לאחרים, כלומר, לתת לאחר. אם, למשל, אני יכול לעשות מישהו מאושר באמצעות מתנה קטנה, אבל אני יכול לתת מתנה זו לאדם אחד בלבד, למי עלי לתיתה? האם לזר או למישהו שאני אוהב או לקרוב משפחה? אם ביכולתי לתת רק לאדם אחד, למי העדיפות?

תשובה: אתה חושב על אובייקט חומרי שניתן לתיתו לאדם אחד בלבד. במקרה זה, עליך לחשוב בשקט רב מי צריך ביותר דבר זה, היכן יביא דבר זה לטוב ביותר. אם תלך בעקבות רגשות אהבתך, בוודאי תיתן זאת למי שאתה הכי אוהב. בחירה כזו עלולה בקלות להיות אנוכית מדי. מאידך, אם הושפעת מעט מתסביך אשם, ייתכן שתבחר לתת זאת למי שתמצא שקשה לך ביותר לתיתו. שני פתרונות אלו עלולים להיות שגויים במקרה ספציפי. לא ניתן למצוא את התשובה הנכונה באמצעות כללים. אלוהים הקיף אתכם בעוזריו הרוחניים שיעזרו לכם בכל בעיותיכם; כשתשחררו עצמכם מרצון האגו הכפייתי שלכם, מכל העיוותים, תהיו מוכנים לקבלת השראה והנחייה גם בדברים הקטנים ביותר. לפעמים תשובתכם תתאים למה שרגשותיכם רוצים: עם זאת, במקרה כזה, לא הלכתם באופן עיוור אחר רגשותיכם, אלא הבנתם את רצונו של אלוהים על ידי בחינה עצמית כנה. בפעם אחרת התשובה עשויה להיות שונה מאוד ממה שרגשותיכם היו רוצים לשמוע.

מה שאליו התכוונתי במתן אושר היה הרבה יותר מנתינת דברים חומריים. נתינה כזו אינה תמיד אפשרית, ואני יכול לומר בביטחון, אינה מאוד חשובה. כמובן, אם למישהו יש רכוש רב ולעולם אינו נותן דבר לאיש, זוהי מגרעת. למישהו שהוא מאוד רודף בצע, נתינה חומרית תהיה תרגול מועיל כדי להתגבר על המגרעת. אך בדרך כלל, אנשים נוטים בקלות רבה יותר לעשות איזו הקרבה חומרית על מנת לקנות את דרכם החוצה. הרבה פחות סביר שיבצעו הקרבה רוחנית. זה הרבה יותר קשה.

מה שאני מתכוון לגבי מתן אושר הוא זה: כאשר אתם משתוקקים לאושר ואהבה, מלאו עצמכם במחשבות על איך אתם יכולים להעביר כל מה שיש לכם או שאתם רוצים, איך אתם יכולים לראות בכל מה שאתם כמהים לו משהו להעביר לאחרים. ברגע שיש לכם הכוונה, הרוחות השמימיות תעזרנה לכם ותראינה לכם את הדרך. בידקו עצמכם עד כמה אתם רוצים אושר, הרמוניה, אור, אהבה, חופש. אז ראו כי עד עכשיו, ברגשותיכם, אתה רוצים דברים אלה לעצמכם בלבד, כי אתם רוצים להיות מאושרים. שוב, ברגשותיכם, החשבתם עצמכם, עד עכשיו, למספר אחד, לאדם החשוב ביותר. עכשיו אולי אתם יכולים לשנות עמדות רגשיות אלו.

כמובן שאינכם יכולים להפוך עצמכם לרצות לא להיות מאושרים, זה יהיה בלתי אפשרי, אבל על רגשותיכם ללמוד לא לייחס חשיבות כה רבה לעצמכם. על רגשותיכם ללמוד שהתנועה השלמה של הבריאה מכוונת להגשמת תכנית הישועה, לחזרת כל הברואים מהחשכה לאלהים, לאושר. אלו המשתמשים באושר שהם מקווים להשיג או שכבר השיגו לתרום לתכנית הישועה, יפעלו לפי החוק ויהפכו לחוליה בשרשרת, במקום לעצור בעצמם. ייתכן ואין לכם מושג מאוד ברור איך יכולה ההעברה להתרחש, אבל כשאתם פתוחים ומוכנים יציגו זאת בפניכם ויבילו אתכם למשימות מסוימות.

לדוגמה, ייתכן שמאדם אחד יידרש לתת מעט זמן. לאנשים רבים זמן רב יותר ממה שהם צריכים, כך שהם יכולים לתת ממנו -- לא בדרך בה הם רוצים, אלא כרצון האל. וזה תמיד הרבה יותר נפלא. עליכם לפתוח עצמכם לרצונו של אלוהים. עבור רבים, המשימה הראשונה

תהיה לרפא את עצמם, כך שכאנשים חופשיים ובריאים מבחינה רגשית, הם יוכלו אכן לתת ובאמת להיות חוליות בשרשרת. ריפוי עצמי כזה דורש בתחילה קורבן גדול לכאורה: ההתגברות על ההתנגדות לראות עצמכם באמת, לפתוח עצמכם, לוותר על מגרעות. אם אינכם עושים זאת למען עצמכם בלבד, להפוך אדם מאושר יותר יהיה אמצעי לעשות אחרים מאושרים יותר, לתת ולאהוב יותר. אם יש לכם כוונה כזו, עולם הרוח יעניק לכם כל עזרה אפשרית להתגבר על הקשיים בנתיבכם. אתם יכולים לעזור באמת לאחרים רק כשאתם הופכים כה בריאים עד שההרמוניה הפנימית שלכם משפיעה לטובה על אנשים לא רק מבחוץ אלא גם ברמת הלא מודע.

לשמח אנשים אחרים, לתת להם אהבה, חום, נחמה, והבנה עמוקה כשאינם מאושרים, לעזור להם רוחנית למצוא את הדרך הנכונה, אפשרי רק כאשר, באופן מורגש עמוקות, האגו אינו עוד מרכז המודעות שלכם. כל עוד אתם חפצים באושרכם שלכם מבלי להיות חוליה בשרשרת, אתם עדיין שמים את האגו שלכם במקום הראשון, גם אם אינכם מודעים לכך. עליכם לרפא קודם את הפצעים בנפשכם, להסיר את הקרום עימו אתם מגינים על כאבכם, ורק אז תוכלו להיות לעזר אמיתי לאחרים. בעבודה זו של ריפוי עצמי, אתם משלבים עצמכם למקומכם הראוי ומובלים להרמוניה עם החוקים הרוחניים. אף לפני שהבראתם לחלוטין, תיפתחנה לכם דרכים מסוימות להפוך משתתפים שימושיים ופעילים בתכנית הישועה. אך התשוקה הראשונית חייבת לבוא מכם. מה תהיה המשימה, אתם יכולים להשאיר לאלוהים. זו תהא משימה המתאימה ביותר ליכולותיכם ותגרום לכם להיות מאושרים ביותר. אז תהפכו לאור, לתמיכה ולדוגמה לאחרים. תהפכו לכל זאת רק אם לא תעשו זאת כפעולה חיצונית בלבד, אלא מתוך מחוייבות פנימית עמוקה לטהר עצמכם, לאהוב טוב יותר, להבין ולעזור לאחרים. מי שיכול להתעורר ולטפח רגשות גבוהים אלה בנפש יהפוך חי באמת ויהנה מקשר אינטימי עמוק עם עולם הרוח של אלוהים, לעולם לא יהיה לבד, נטוש או ממורמר. אדם כזה ישיג שפע ועושר אמיתיים שלעולם לא יכול יילקחו ממנו.

תנו לעצמכם להיות מונהגים לחלוטין על ידי אלוהים; פיתחו עצמכם לרצונו בלבד, כך שדרככם תוצג לכם צעד אחר צעד. אלוהים הוא נותן נדיב, יקריר. תבינו זאת כשתראו שמה שמגיע אליכם דרכו נפלא יותר מכל מה שאתם יכולים לדמיין לעצמכם. הקושי הראשוני הוא רק להפקיד עצמכם בידי אלוהים. לא, השאלה אינה הויתור על כמה דברים חומריים, זה יהיה קל הרבה יותר, נוח הרבה יותר. עליכם לתת עצמכם. שכן אם אתם יכולים לתת עצמכם בצורה הנכונה, אתם יכולים לתת לכל מי שעימו אתם באים במגע. בכל אופן, לפני שאתם יכולים לתת את עצמכם, עליכם להרויח את עצמכם. אינכם יכולים לתת מה שאינו שלכם.

אנשים מעטים שייכים באמת לעצמם, כיון ואינם מכירים עצמם היטב מספיק, הם הולכים, פחות או יותר לאיבוד לעצמם. במידה בה אתם נרתעים מפגמיכם, אינכם שייכים לעצמכם. אינכם עומדים על קרקע מוצקה. כמעט כולכם עבדים עדיין לחסרונותיכם ולרגשותיכם השליליים. רק בקבלת עצמכם כפי שהנכם, אתם יכולים לשלוט בזאת ולכן בעצמכם. כך שינוי וטיהור מתחילים. ללא קשר לכמות החופש החיצוני שעשויה להיות לכם, אתם משועבדים כל עוד אתם נרתעים במבוכה מכל חוסר שלמות פנימי ומכל חשיפה חיצונית. כעבדים, אינכם יכולים להשתייך לעצמכם, ולכן אינכם יכולים באמת לתת את עצמכם. תוצאה של מצב זה היא שאתם תלויים מאוד באירוע חיצוני זה או אחר, ולכן אינכם יכולים לחיות בהרמוניה. הרמוניה יכולה להיווצר רק כאשר אינכם תלויים עוד בדברים שמעבר לשליטתכם.

מי שמצאו עצמם על נתיב כה יפה זה, נתיב האור, אינם צריכים עוד לתת משהו ספציפי. אנשים כאלה יכולים לתת עצמם לגמרי, ולא רק לאדם אהוב, אלא גם לכל מצב בחיים שזימן להם אלוהים. הם יכולים לתת עצמם בכל נפשם ובכל ישותם.